

TE DNI PO SVETU

V PONEDELJEK JE BILO ZAKLJUČENO 17. redno zasedanje Donavske komisije, ki so se ga udeležili delegati Bolgarije, Madžarske, Romunije, SZ, CSR, Jugoslavije ter strokovnjaki prometnih ministrstev Avstrije in Vzhodne Nemčije, kakor tudi predstavniki Evropske ekonomske komisije OZN. Na zasedanju so med drugim razpravljeni o označevanju plovnih poti in uporabi razpoznavnih znamen na ladjah v skladu s priporočili evropske ekonomske komisije OZN.

V BEOGRADU JE BIL V PONEDELJEK podpisana načrt o kulturnem sodelovanju med Jugoslovijo in Bolgarijo za leto 1959. Načrt določa razširitev kulturne izmenjave v tem letu.

V SOLINU JE V PONEDELJEK ZAČELA delo skupina jugoslovenskih in grških strokovnjakov, ki se ukvarja z urejanjem vprašanj v zvezi s premičenjem grških državljanov v Jugoslaviji in jugoslovenskih v Grčiji. Skupina deluje v okviru mešane komisije, ki že dalj časa zaseda v Beogradu in razpravlja o nekaterih neurejenih vprašanjih med obema deželama.

KONEC PRETEKLEGA TEDNA je v raznih krajih v severnem Vietnamu demonstriralo pol milijona ljudi proti južno-vietnamskemu režimu, ki je dal pobiti okrog tisoč jetnikov v koncentracijskem taborišču Fu Loju. Samo v Hanoju je demonstriralo okrog 300.000 ljudi. Razen tega so Hanoji poslali mednarodni komisiji za premirje več kot sto protestnih pišem, v katerih zahtevajo, naj komisija prouči položaj in ukrene potrebno.

MINISTER ZA KOLONIJE LENNOX-BOYD je imel razgovore z gubernerji britanske posesti v Vzhodni Afriki: Kenije, Tanganjike, Ugande in Zanzibaru. Javnost je o tem zvedela te toliko, da so se nanašali na »važna vprašanja«. Casniki pa poročajo, da so se razgovorili nanašali predvsem na gospodarske in finančne probleme ter na zahteve po ustavnih reformah v teh kolonijsih.

JUGOSLOVANSKA PODJETJA bodo razstavila letos proizvode naše industrije na 13 mednarodnih velesemljih v tujini: v Leipzigu, New Yorku, Poznani, Casablanci, Milani, Budimpešti, Frankfurtu na Mainu, Stockholmu, Dunaju, Solunu, Damasku, Tunisu in Brnu.

ETNARH MAKARIOS je v izjavi za londonski radio dejal, da zdaj optimistično gleda na možnosti za ureditev ciprskega vprašanja. Izjavil je prepričanje, da se bodo sedanje razmere na otoku spremene, trajen mir, če bo Velika Britanija razumno ravnala.

POLICIJA V FIRENCAH je v torej surovo nastopila proti 400 delavcem tukajšnjih tovarne optičnih instrumentov, ki so stavkali v protest proti temu, da so več njihovih tovarišev odpustili z dela. Policija jih je prisilila, da so zapustili tovarno. Poslopja je blokirala in na nekaj časa ustavila vse promet v okolici.

PREDSEDNIK GAMAL ABDEL NASER je odlikoval z redom Nila člana Zveznega izvršnega sveta Momo Markovića, ki je vodil jugoslovensko delegacijo na 10-dnevnom uradnem obisku v ZAR. Odlikovani so bili tudi ostali člani delegacije. Jugoslovenska delegacija je v sredo odpotovala v Damask. Na obisku v sirskega delu ZAR se bo mudila štiri dni.

Izdaja CP »GORENSKI TISK« / UREJUJE UREDNISKI ODBOR / DIREKTOR IN ODGOVORNI UREDNIK SLAVKO BEZNIS / TELEFON UREDNIŠTVA ST. 397 — UPRAVE ST. 475 — TEKOČI RACUN PRI KOMUNALNI BANKI V KRAJU 607-70-1-135 / IZHAJA OB PONEDELJEKI IN PETKI / LETNA NAROČNINA 600 DINARJEV, MESEČNA NAROČNINA 50 DINARJEV

obrazi in pojavi

MAMA BO UMRLA ...

»Oglasni oddelek? Ja, drugo nadstropje, soba št. 13! Po stopnicah in potem levo!«

»Hvala lepa!«

Ovita v črn plasti in črno ruto je plaho obstala pred vrati, na katerih je z rdečimi črkami pisalo: Oglasni oddelek. Metkina velike, lepe oči so se zazvrele v te ērke. Tako prijetne so, je pomislila. In ta vrata, pa tisina, ki jo moti le enakomerno udarjanje pisalnega stroja v neki oddaljeni sobi. Njen pogled ni več veljal ēram. Splaval je nekamdaleč, v sanjski svet. Kako lepo bi bilo, če... če bi imela oketa... in mama. Ali pa vsaj prijetno stanovanje, prijazne sosedje...

Metka je potrakala v ustopal.

»Oglas bi rada dala v časopis. Stanovanje...«

»Kar vseedit se in napišite na listek!« je reklo prijazno dekle, ki je sedelo ob kupu papirjev.

In Metka je napisala:

Iščem majhno stanovanje v mestu ali zamenjanje za enakega v predmestju. Ponudbe poslati na oglasni oddelek pod čimprej.

Odšla je tihob, brez nepotrebnih besed. Imela je upanje (samo 180 dinarjev je dala zanj!) in to ji je nekoliko razvedrilo čelo in ji razjasnilo oči. Saj bom pozabila in bo spet ves dobro...«

Dobro poznam Metko in njene razmere doma. Oče ji je umrl pred tremi leti. Rada ga je imela in zato se je težko vživel v spremenjeno okolje. Pa se je morala. Odslej je živila z mamo in z mlajo sestrico ter bratcem v dvosobnem stanovanju stanovanjskega bloka v predmestju. Lep kraj je to. Metka je bil všeč. Le sostanovalci so bili tako čudni... Metka je zrelo dekle pri dvaindvajsetih letih. Dela v pisarni manjšega pod-

LJUDJE IN DOGODKI

NEMIRI V „VZORNI“ ROLONIJI

— Gibanje za neodvisnost v Afriki postaja val plime in težko se je znebiti vtiša, da ga nič ne bo moglo ustaviti. Tako je zapisal največji ameriški časopis »Newyork Times« ob nedavnih dogodbih v Belijskem Kongu.

4. januarja so na ulicah Leopoldivilla, glavnega mesta te največje kolonije na svetu, odjeknili streli. Policia in vojaštvo sta s puškami, topovi in tanki napadla goloroke črne demonstrante, ki so glasno terjali neodvisnost Konga. Padlo je po uradnih podatkih 47 ljudi, ranjenih pa je bilo nad 200 oseb.

Krvavi dogodek je globoko odjeknil po vsem svetu. Sledili so mu nemiri tudi v drugih mestih belgijske kolonije in še danes se položaj kljub brezdušnemu nasilju ni povsem umiril.

Vladajoči krogi v metropoli, v Bruslju, so bili presenečeni. Došle je namreč prevladovalo prepričanje, da so belgijski kolonialni upravitelji iznašli »ključ za moderni kolonializem«. Res, doslej nemirov in glasnejših zahtev po svobodi v Belijskem Kongu ni bilo. Medtem ko je vse povsod naokrog črno Afrika zavalovala, je v Kongu vladala tisična. Toda to je bila le tisična pred viharjem. Novo leto je v prvih dneh potrdilo, da tudi črni prebivalstvo Belijskega Konga ni ostalo »neokuženo« pred svo-

bodljubnimi idejami, ki čedalje močneje prevzemajo afriško celino.

Ta ponos belgijske kolonialne uprave pa kaže pod drobnogledom resnice povsem drugačno stanje, kot pa ga skušajo prikazati zagovorniki »modernega kolonializma«. Kaj vse se skriva za pravljico o »vzorni« koloniji, pove že nekaj na hitro roko zbranih podatkov: v šole sprejemajo v Kongu samo omejeno število domačinov in še to le v nižje razrede, ki so neogibni za razvoj obrti in industrije; šele pred štirimi leti so v Belijskem Kongu ustanovili prvo vsečilisce, toda tudi tu je število črnih slušateljev omejeno, povsem pa jim je prepovedano učiti se družbene in politične vede. Afričanom je zabranjeno prosti gibanje iz kraja v kraj, ne smejo sodelovati v upravljanju dežele, niti nimajo pravice do združevanja. Belgijska vladavina je, kot pravijo, »brez politike«. V Kongu niso dovoljene nikakršne politične pravice, saj celo Belgijski, ki se naselijo tod, zgubijo villo pravico.

Cilj vseh teh ukrepov je jašen. Kolonialna uprava skuša zadržati v mraku neznanja domače črno prebivalstvo, zavreti oprekivajo narodnostne in politične zavesti v njihovih vrstah in

tako čim dlje ohraniti svoje kolonialno gospodstvo.

To je pot, s katero skuša drobna Belgija obdržati velikansko kolonijo, ki je osemdesetkrat večja od metropole. Zadržati skušajo tako velikanska bogastva, ki jih skriva ta črna dežela v svojih nedrijih: največja in najbogatejša nahajališča urana, kobalta in diamantov poleg drugih rudnin in kmetijskih pridelkov.

Toda val afriške prebujene zavesti ni mogel pustiti Belijski Kongo ob strani. Kljub umečno postavljenim pregrajam, ki naj bi preprečilo prosvetljevanje črnih množic, je ideja svobode, neodvisnosti in enakopravnosti prodrla tudi v »vzorno« kolonijo in pognaла goloroke črnce v neenak boju proti tankom in strojnici.

Tako se je tudi doslej navidez mirni in tih Kongo vključil v velikansko narodnoosvobodilno gibanje, ki prepreča polagoma vso črno celino. Januarski dogodek v Leopoldivillu so preprečljivo poudarili, da afriški kontinent nezadržno koraka po poti osamosvajanja.

Zato se ni prav nič zmotil tistih belgijskih časopis, ki je v grenkem spoznanju zapisal »Zdaj je vrsta na nas!«

MARTIN TOMAZIC

naša kronika

PROSLAVE NAJ BODO PRIVLAČNE

Načelo odbora za organizacijo proslav 40-letnice KPJ pri občinskem komiteju ZK za Tržič

Na seji odbora za organizacijo proslav 40-letnice ZK pri Občinskem komiteju ZK v Tržiču so pred dnevi razpravljali o proslavah, ki jih imajo v programu v mesecu februarju.

Predvsem se zavzemajo, da bi bilo tekmovanje med delovnimi kolektivi, ki ga tudi organizirajo v čast 40-letnici KPJ, čim uspešnejše. V tekmovanju ne bodo ocenjevali zgodlj produktivnosti dela, marveč splošne uspehe gospodarjenja v kolektivih. V začetku februarja bodo organizirali tudi svečane seje samoupravnih organov v podjetjih, kjer bodo govorili o pomembnih 40-letnicah.

Za vse proslave pa naj bi veljalo načelo, da morajo biti privlačne, zanimive.

LOTILI SO SE TARIFNIH PRAVILNIKOV

V sredo, 28. januarja je bila v Radovljici seja predsedstva Občesa Radovljica. Razpravljali so o pripravah za izdelavo novih tarifnih pravilnikov. Sklenili so, da bodo v prvi polovici februarja sklicali razširjeni plenum Občesa, na katerega bodo povabili tudi vse predsednike in tajnike IO sindikalnih podružnic in predsednike DS. Na plenumu bodo določili smernice za izdelavo tarifnih pravilnikov. Takoj pa bodo prosili vse gospodarske organizacije za nekatere podatke iz leta 1958 na podlagi katerih bodo lahko realneje potrevali oziroma dati dokončni pristanek k novim tarifnim pravilnikom. Po sklepku zadnjega občnega zborja Občesa bodo potrdili le tiste tarifne pravilnike, ki bodo opremljeni z vsemi potrebnimi prilogami (tarifni cenik, premijski pravilnik, pravilnik o normah itd.). Nastopali bodo proti uravnivalkam in zviševanju tarifnih postavk na delovnih mestih, kjer ne bo za večjo tarifno postavko zajamčena tudi večja storilnost dela. Predvsem pa bodo skušali vplivati, da bo z novimi tarifnimi pravilnikom čim več delovnih mest vključeno v norme.

C. R.

OBCNI ZBOR ZVVI V PREDOSLJAH

Minilo nedeljo je imelo gasilsko društvo Besnica redni letni občni zbor, ki mu je prisostvovalo le 14 članov in zastopnik občinske Gasilske zveze Kranj. Porocila in razprava sta bila kaj skromna. Društvo je sicer v preteklem letu naredilo nekaj adaptacijskih del na svojem domu, drugih uspehov pa ni bilo. Sklicali bodo sestanek vseh članov in se pogovorili o vzrokih nedelavnosti. Društvo je bilo namreč pred leti še med najboljšimi na Gorenjskem.

— an

SLABO DELO GASILCEV V BESNICI

Minilo nedeljo je imelo gasilsko društvo Besnica redni letni občni zbor, ki mu je prisostvovalo le 14 članov in zastopnik občinske Gasilske zveze Kranj. Porocila in razprava sta bila kaj skromna. Društvo je sicer v preteklem letu naredilo nekaj adaptacijskih del na svojem domu, drugih uspehov pa ni bilo. Sklicali bodo sestanek vseh članov in se pogovorili o vzrokih nedelavnosti. Društvo je bilo namreč pred leti še med najboljšimi na Gorenjskem.

— an

KAMNIK DOBI TRGOVINO ZA ZELENJAVO

Trgovina za zelenjavo, ki jo preureja »Potrošnik« v prostorih nekdane zadružne trgovine v Sadnikarjevi ulici v Kamniku, bo kmalu odprta. Kakor pri delikatesi so tudi tu razkrili opremljeni svod, ki sloni na kamnitem stebru sredti lokal. Ker v Kamniku doslej ni bilo posebne trgovine za zelenjavo in sadje, mescani zelo pozdravljajo tako rešitev, ki bo zagotovila higienično prodajo sadja.

LEP DELOVNI USPEH

Tovarna kovanega orodja v Kamniku je lani s korekturo norm in z izboljšanjem delovnega procesa pri istih cenah in z istim številom zaposlenih dvignila vrednost proizvodnje svojih izdelkov od 63 na 80 milijonov dinarjev. Medtem ko je tovarna zaključila prejšnje leto s 5 milijoni izgube, je lani pokrila dolg in ustvarila znaten dobitek. Razen sekira, kladiva in poljskega orodja izdeluje tudi strojne dele. Njihove izdelke izvajajo v razne dele sveta, največ na bližnjem vzhod in v ZDA.

KAMNIK POTREBUJE VEC TOKA

Kamnik s svojimi tovarnami porabi čedalje več električne energije. Da se olajša razdelitev toka, bodo zgradili v Podgorju veliko transformatorsko postajo, od katere bo vodilo 5 vodov do manjših transformatorjev.

Z.

jetja, popoldne pomaga doma, gre v kino — skratka, živi tako, kot večina drugih ljudi. Nič izrednega se ne zgoditi, nič nenavadnega, nič takega, kar bi poživil enolinkost življenja.

Pa se vseeno zgodi včasih kaj izrednega!

Tistega sobotnega večera sem se sprehajal po ulicah. Brez cilja, pač, sprehajal sem se in opazoval ljudi. Pa me sreča priatelj in pravi:

»Ti, Metki, je umrla mama!«

Kot strela z jasnega je delovala ta kratka vest name. Ne, tega ji res nisem privočil. Zares, da ne!

Dan pozneje sem jo srečal.

»Moje sožalje, Metka!«

Pogledala me je in mi rekla:

»Nekomu bi rada povedala...«

»Kaj, Metka?«

»Kako je bilo!«

Nisem je razumel. Ob kavi pa mi je začela pripovedovati:

»Več, grozen je ta načlovek. Blagajnik hišnega sveta je, tajnik stanovanjske skupnosti, pa še kup drugih funkcij ima. Ne rečem, da ni sposoben mož. Toda, njegov odnos do ljudi! Sprti je z vsemi stanovalci. In kakino je njegovo pojmovanje samoupravljanja! Kot blagajnik hišnega sveta si predstavlja, da je lastnik hiše... ali vsaj edini, ki lahko gospodari v njej. To vam bom dal, to popravil, tako bom naredil! Vedno samo bome in jazz.

POMEMBNA JUBILEJA

Ob 40-letnici jeseniške in tržške „Svobode“

Razen 40-letnice ustanovitve KPJ in 90-letnico Zelenarne na Jesenicah, bo jeseniška kronika zabeležila še en jubilej. Avgusta in septembra letos se bodo spominali pomembnega dogodka: 40-letnice ustanovitve telovadnega in kulturnega društva „Svoboda“ na Jesenicah. Praznovanju se bodo pridružili tudi Tržičani, kajti istega leta so dobili društvo „Svoboda“ tudi v Tržiču.

Program praznovanja v obeh mestih še ni določen; kot kažejo proslava v počastitev ustanovitve Svobode na Jesenicah združena s proslavo 90-letnice Zelenarne.

Kulturna društva Svoboda so bila ustanovljena na Jesenicah in v Tržiču na pobudo slendikata Jeseni leta 1919. Prva predsedni-

ca Svoboda na Jesenicah je bila Polonca Bertoncelj, ki prebiva sedaj v Kranju.

Delo takratnih „Svobod“ je bilo na moč podobno delu današnjih „Svobod“ in prosvetnih društev, le težav, s katerimi so se ta društva borila, je bilo mnogo več. V okviru društva so sodelovali dramska sekacija, pevski zbori, pa knjižnice, posebno pozornost pa so posvečali raznim predavanjem in diskusionskim sestankom, kjer so obravnavali razne pomembne politične dogodke in tolmačili razna vprašanja iz marksistične literature.

Tiho, vztrajno, pa vendar na moč uspešno, so orale „Svobod“ ledino; močno so se razširile in utrdile svoj vpliv v krajinah, kjer je bilo le kaj delavstva. Priznati je treba, da Svoboda niso šteli z naporji, pa tudi nihče ni iskal v tem delu kakršnihkoli osebnih koristi. Delo v „Svobodah“ je terjalo od svojih članov mnogo — vsekakor več kot delo v današnjih prosvetnih društih, ki stopajo bolj ali manj po izlojenih poteh. „Svoboda“ je terjala od svojih članov priravnost na borbo, zahtevala je delo na vseh terjših, ki so pomenila del skupnih ciljev — vse z najvišjim namenom: napredna miselnost se je morala za vsako ceno vsidriti med široke množice. „Svoboda“ bila šola, kjer se je delavski razred spoznaval z idejami socializma — kjer se je v tlačenem in izkorisčanem ter zaničevanem proletarju budila zavest človeškega dostenjanstva.

Med najvidnejše jeseniške Svobodaše v prvih letih po ustanovitvi sodijo nekateri ljudje, katerih imena so zavzela tudi v zgodovini NOB častna mesta. Tu srečujemo imena: Tone Cufar, Stane Bošek, Polde Stražišar, Jože Celešnik, Ferdo Koren (pri sekretar SKOJ), Ignac Kralj. Vsi so že 1941. leta zgrabili za orožje in se uprli okupatorju; vsi so tudi padli za idejo socializma.

Zanimiva je bila tudi struktura članov z ozirom na politično pripadnost. Jeseniška „Svoboda“ je vključevala tri stranke: komuniste, social-demokrate in hervotovec. Zanimivo utegne biti tudi to, da je vladalo klub različnemu političnemu prepricanju strank, prijetno sožitje. Vse tri stranke so bile namreč napredno usmerjene.

Delavska telovadna in kulturna zveza „Svoboda“ v Ljubljani pa delovanju svoje podružnice — jeseniške Svobode, zaradi preočitnega revolucionarnega delovanja, ni bila posebno naklo-

njena. Zato je bila jeseniška ovinkarjenja dotaknil vprašanja proletariata. To je bilo končno tudi dovolj, da je bila tudi Zvezda Svobod v vsem podružnicami za istega leta razpuščena.

Namesto nje pa so najbolj začeti revolucionarji ustanovili leta 1932. leta prosvetno društvo „Enakost“.

Vladujoči režim je kasneje, pa ni za dolgo zavrl začetega dela, kajti kmalu nato so začeli v Celju skleniti storiti konec po delavskih središčih ustanavljati prosvetna društva, ki so ostalim Svobodam. Vzrok temu nadaljevala z delom in poslanje bil deloma govor Franca Leskoška, ki se je jasno in brez

S. S.

Ob prvi javni produkciji jeseniške glasbene šole

Priznanje občinstva - spodbuda

Brez zadrege lahko trdimo, da so navdušili violinist Darko Dolinar na koncert gojencev Glasbene šole na Jesenicah ob zaključku prvega polletja za jeseniški koncertno občinstvo prijetno doživetje. Prijetno zlasti zategadelj, ker letos koncertne prireditve na Jesenicah ne obetajo mnogo.

Na koncertu so nastopili gojenci vseh oddelkov. Gojenci 1. in 2. razreda so pokazali lepo znanje, zlasti pa so prezenetili gojenci višjih letnikov, ki so se izkazali kot pravi koncertanti. Poleg posameznih violinistov, pianistov, čelistov in kontrabasistov, je nastopil tudi klavirski trio ter ženski tercet. Posebno

medlinski orkester glasbene šole.

Čeprav je bila produkcija sred řolskega leta, moramo priznati, da je bila lep prikaz smotrrega delovanja jeseniške glasbene šole. Posamezni gojenci so pokazali raven, ki jo je moč doseči le s poglobljenim, rednim studijem na glasbeni šoli. U.

Ze tretje leto deluje pri Ljudski knjižnici na Jesenicah Pionirska likovni krožek, ki je že takoj ob ustanovitvi vzbudil pri jeseniški mladini veliko zanimanje. Nastal je na pobudo uprave knjižnice, ko je bila ustanovljena Pionirska knjižnica. Nemalo zaslug za ustanovitev slikovnega krožka ima tudi Zelenarna. Kako pravilna in potrebna je bila ta odločitev, dokazujejo fantiči in deklici, ki že tri leta traktat na teden marljivo obiskujejo skromno sobico, v kateri se sprošča in razvija njihova likovna ustvarjalna fantazija.

Pionirska likovni krožek vodi slikar Cufarjevega gledališča Jože Bedič.

Ije bralcev celotne občine. V Kamniku imajo v načrtu, da bi knjižnica s primerno dotacijo postala zavod s samostojnim finansiranjem, ki bi organiziral knjižničarsko službo po vsej občini. Seveda pa bi bilo najprej potrebno, da se s štipendijo omogoči izobrazba poklicni knjižničarki. Potem bi knjižnica res v polni meri izvrševala tisto delo, ki ji je odmerjeno v akciji izobraževanja ljudskih množic.

In v začetih slik v akvareli

Filmi, ki jih gledamo

DOBRO JUTRO, GOSPODICKA DOVE

Nikomur ne bomo storili preočitne krivice, če bomo uvrstili ameriški barvni kinokopski film »Dobro jutro, gospodica Dove«, med tiste filmske realizacije, ki trenutno zableste na filmskem nebnu, nato pa izginejo brez sledu, kot vsi ne najbolj posrečeni filmi. Kljub temu, da ima film še tako humane name, nas vendar pušča hladne. Morda ne bomo storili prevelike nerodnosti, če bom očitali filmu eksperimentiranje z govorico vsakdanjosti, ki pa je preveč toga, dramaturško šibka in režijsko nedomiselna, da bi preprilačila.

Nedvomno je bilo težje zgodbe na Jenifer Jones: navzliec temu, da smo pričakovali ob renomirane igralke marsikaj, se moramo stokrat omejiti zgolj na priznanje, da je reševala svojo dokaz zahitveno vlogo skromne učiteljice preveč z zunanjim igro, medtem ko pogrešamo globokega notranjega izraza. Vsekakor ji vlonca »ne leži«. In se nekaj: film je preveč preračunan na okus povprečnih gledalcev, ki radi nasedačijo sladkobnim priokusom sentimentalnih zgodb.

FRANCOSKI KAN-KAN
V tem primeru je staremu, stokrat potrjenemu pravom, pravato oživljeno kroniko iz preteklega stoletja. Razpoložljivost je tisto, kar daje filmu ceno. Pariz je prikazan v jeziku, ki ga ne zmore vsakdo. Iz tega izhodišča lahko torej film brez pomisla imenujemo mojstrovinu.

vili, da se iz slabega scenarija ne more roditi dober film, pošteno spodeljelo. Pač naključje! — Film je režiral Renoir. Da ne bo pomote: ne gre za slavnega filmskega režisera, ki je ustvaril »Močvirje«, »Pravila igre« in druge filmske umetnine. S tem filmom se predstavlja Renoir — sin uglednega francoskega slikarja impresionista.

Najprej vsebinska plat filma. Nič dobrega bi ne mogli povedati o njej. Zgodba o pereci, ki postane slavna zvezda, pa o zasanjanem princu, je preveč sentimentalna, da bi jo sprejeli brez ugovaranja. Ob takšni zgodbi se namreč tako močna umetnostna stremljenja režije in igre razbijajo. Te šibkosti se je Renoir bržas tudi zavedal. Minimo tega, da je izbral garnituro odličnih igralec, med katerimi srečamo Jeana Gabina, Francoise Arnoula in druge, je zaupal glavno vlogo Parizu. Zbral je vse znacilne ostaline tega mesta v barvito in skladno celoto, ki pomenu pravato oživljeno kroniko iz preteklega stoletja. Razpoložljivost je tisto, kar daje filmu ceno. Pariz je prikazan v jeziku, ki ga ne zmore vsakdo. Iz tega izhodišča lahko torej film brez pomisla imenujemo mojstrovinu.

Mladi rod likovnikov sredi Jesenic

Smo nanje res pozabili?

Ze tretje leto deluje pri Ljudski knjižnici na Jesenicah Pionirska likovni krožek, ki je že takoj ob ustanovitvi vzbudil pri jeseniški mladini veliko zanimanje. Nastal je na pobudo uprave knjižnice, ko je bila ustanovljena Pionirska knjižnica. Nemalo zaslug za ustanovitev slikovnega krožka ima tudi Zelenarna. Kako pravilna in potrebna je bila ta odločitev, dokazujejo fantiči in deklici, ki že tri leta traktat na teden marljivo obiskujejo skromno sobico, v kateri se sprošča in razvija njihova likovna ustvarjalna fantazija.

Pionirska likovni krožek vodi slikar Cufarjevega gledališča Jože Bedič.

»Ce bi imeli primernejše prostore in nekaj več finančnih sredstev, bi se lahko pohvalili z res velikimi in izrednimi uspehi,« je dejal brž ko sva začela razgovor. »V ne posebno veliki sobi več kot petindvajsetim mladim slikarjem res ne more biti udobno, saj je v prostoru tudi Pionirska knjižnica. Tako obiskuje krožek le 80 pionirjev in olomnik, za vse ostale, ki jih je najmanj trikrat več, pa žal, prostora zmanjka. Tudi z denarjem za nabavo najnajnejšega slikovnega materiala smo na tesnem, kajti Ljudski knjižnici ga celo za njen redno delo primanjkuje; nihče pa ni vsač dosegel pokazal za ukovni krožek zanimanja in razu-

mevanja. In vendar so mladi slikarji priredili že troje uspehljih razstav, ki so vzbudile veliko zanimanje in nič manjše začudevanje nad bogastvom otroške fantazije.

Najoriginalnejši v slikarskem ustvarjanju so predšolski otroci. Nekaj izrednega je njihova nepotvorenja v samonikla fantastiča, je in skrene pozornost na njihovo ustvarjanje. Namen našega krožka pa je, nuditi otroku možnost uveljavljanja likovnega čuta in mu ob lastnih stremiljenjih krepi ustvarjalno spscočnost ter dati priložnost za razumevanje in pravilno ocenjevanje likovne estetike. Pri tem ni namen približati otroku zgolj likovno umetnost, temveč predvsem opozoriti na pomembnost in previlno vrednotenje estetike, forme in barvne skladnosti v vsakdanjem življenju.«

Že bežen pogled v sobo likovnega krožka jeseniških pionirjev in pionirka navduši človeka z resničnim začudenjem, koliko lepega in bogatega je sposobna ustvariti otroška duša: iz žganje zmodelirane figure živali in ljudi ter najrazličnejše kompozicije, galerija posrečenih lutk in domiselnih pustne mask. Iz papirja ter skladanica dokončanih in začetih slik v akvareli

BESEDA O KNJIŽNICI „SOLIDARNOSTI“

Bralci si želijo še več knjig

Knjižnica kamniške »Solidarnosti« si klub skromnim prispevkom, ki jih dobi, vztrajno utira pot med ljudstvo. Lani je imela 3133 knjig, letos pa je njenovo število naraslo na 4065. Knjig je bilo največ kupljenih. Stevilo vpisanih članov je naraslo od 989 na 1088. Potupočna knjižnica ima zdaj tri kovčke,

prekromna, da bi zadovoljila ž-

lje bralcev celotne občine. V Kamniku imajo v načrtu, da bi knjižnica s primerno dotacijo postala zavod s samostojnim finansiranjem, ki bi organiziral knjižničarsko službo po vsej občini. Seveda pa bi bilo najprej potrebno, da se s štipendijo omogoči izobrazba poklicni knjižničarki. Potem bi knjižnica res v polni meri izvrševala tisto delo, ki ji je odmerjeno v akciji izobraževanja ljudskih množic.

In v začetih slik v akvareli

Slikarska prizadevanja Gabrijela Humka

Nekaj fragmentarnih misli pred zaključkom razstave v Mestnem muzeju v Kranju

Se danes upoštevanja vred latinski pregor trdi, da o okusih ljudi ni primerno razpravljati. In če to ni primerno, potem je docela razumljivo, da mora kulturna ustanova, muzej ali galerija, ki prireja umetnostne razstave, izmenoma zadovoljiti najrazličnejše okuse, če hoče uspešno izvrševati svoje poslanstvo v korist najširših slojev občinstva.

Sodobna, med ekspresivnostjo in abstraktnostjo nihajoča likovna sponjanja »vznemirjajo duhove« šele petdeset let, zaradi česar bi bilo preuranjeno misli, da so razvojne možnosti modernizm že izčrpane. Poznavalec umetnosti zgodovine vidijo v njih bodočnost.

Pred pojmom moderne so se od renesanse pa vse do impre-

sionizma izživiljala upodabljoča hotenja v številnih odtenkih realizma in naturalizma. Petdeset let je dolga, res predolga doba, da bi smeli dandanes, meni nič — tebi nič, odklanjati njene idealizirane poustvaritve prirode, človeškega telesa, tihozitje — skratka tvarnega sveta. Pristaši realizma zatrjujejo, da so vrednote takega upodabljanja večne in da jih ni mogoče preseći.

Pri ocenjevanju realističnih slik je treba govoriti o uspehljih ali neuspehljih optičnih prevarah na platnu, o prepriljivem ali neprepriljivem videzu tretje dimenzije na dvodimenzionalni ploskvi, o pravilnih ali nepravilnih proporcijah ter perspektivičnih skrajšavah, o otipljivih ali neotipljivih plastičnosti, zaključeni ali nezaključeni kompoziciji, ustreznih ali neustreznih barvitosti in končno seveda o primerni ali neprimerni olepšavi iz stvarne vzetih motivov. Da — o vsem tem je treba, oziroma, bi bilo treba govoriti, če ne bi tako zelo spominjalo na že neštetokrat ponavljane besede s katedrov umetnostnih akademij.

Oja Gabrijela Humka je mogoče razdeliti v dve skupini. V prvo sodijo ona, ki skušajo zgorj dokumentarno prikazovati našo krajino (Stična, Smlednik), v drugo pa taka, ki razkrivajo avtorjev lirični odnos do prirode. Med njimi zasluži pohvalo zlasti »Jutro«, ki priča, da bi slikar v tej smeri lahko še marsikaj dosegel. Nekaj del je verjetno nastalo pod Godčevim vplivom (Razvalina), G. A. Kosova šola pa je opazna v »Rožah«.

STEFAN ERŽEN

Svoboda -Tomaž Godec- v Bohinjski Bistrici je dala v letošnji sezoni občinstvu zelo uspešno predstavo Klabundovega -Kroga s kredo-, ki jo je režiral Lovro Strgar. Z igro so gostovali tudi Cešnjici in Podbrdu.

družinski poteri „Iščem kanglico“

Pred štirimi meseci se je začelo. Do takrat sem hodila po mleku z litrsko steklenico in bilo je vse v redu. Potem se nam je povečala družina. Liter mleka ni več zadostoval, zato smo ga vzel vsak dan še pol litra zraven.

V trgovini sem takoj povprašala za poddruglitsko oziroma dvalitrsko kanglico. Potolažili so me, da so posodo pravkar naročili in da pričakujejo pošiljko v začetku prihodnjega meseca.

Povprašala sem še v drugi trgovini, vendar so mi tudi tam ponujali samo kangle za en liter in tri litre.

»Hvala, bom raje počakala prihodnjih,« sem se poslovila v upanju, da bo to že čez štirinajst dni.

V mlekarno sem šla tistikrat z loncem, vendar se mi to ni obneslo. Na pločnici me je prehitela znanka in trčila ob moj komolec. Pokrov je odletel po tleh, nekaj mleka pa je pljusknilo čez rob lonca na moj plašč. Sledila sta dva kisla nasmeha in običajne vlijednostne fraze: »Oprostil!« »Nič hudega.« Svojo nejevoljo sem strošala doma.

»Brez kangle ne grem več po mleku,« sem trmasto dejala možu, kot bi bil on kriv, da je nimam.

»Kupi jo, kjer veš in znaš,« je odgovoril, »drugega ti ne vem storovati.«

Da bi se izognila podobnim ne-

všečnostim, sem lonec odtej puščala doma. Namesto njega sem se odločila raje za dve steklenici, ki za na cesto tudi nista najbolj primerjni, vendar ju vsaj lahko stičam v mrežo.

Minili so trije tedni, mesec, dva meseca, štirje meseci, a v našem gospodinjstvu še vedno nimamo kangle.

Iskala sem jo v Kranju, Ljubljani, na Jesenicah in s posredo-

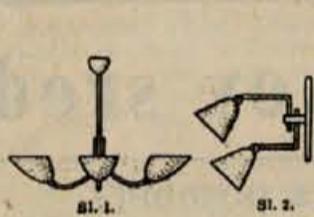
vanjem sorodnikov še v nekaterih drugih krajih, a vse zaman. Povsod imajo na zalogi samo litrske in trilitrske kangle, torej premajhne in prevelike za potrebe naše družine. Res ne vem, koga bi človek dolžil za takšno pomankanljivost, industrijo ali trgovino? Naj bo kdorkoli, ne prvim ne drugim ni v čast, če ne morejo ustrezeti potrošniku.

-ey

V vsak prostor primerno svetilko

Preden se odločimo, ali bomo kupili celotno ali dopolnilno opremo za razsvetljavo, moramo dobro premisliti. Prav tako si moramo biti na jasnen, preden stopimo v trgovino, kakšna svetilka so za opremo našega stanovanja najprimernejša. Upoštevati moramo, da kupujemo svetilka za daljšo dobo, zato pazimo predvsem na namen svetilnega tele-

zaželeni del kot prenosna svetilka. Vendar pa so pri mnogih primerih izdelovalci prevzeli le obliko brez vrtljivega dela, verjetno zaradi cenejše izvedbe — seveda je s tem tudi prvotni cilj zgrešen. Ker je senčnik površinsko majhen in v oči usmerjen, lahko preveč blišči, bomo uporabljali za te vrste svetilki žarnice iz mlečnega stekla.

Sl. 1. Sl. 2. Sl. 3, 4 in 5.

sa, na skladnost z obstoječo opremo, na talno in višinsko razsežnost prostora, kjer bomo svetilo namestili, in na vrsto razsvetljave.

Oblike svetilnega telesa je odvisna od namena, kateremu služi. Tako moramo ločiti: lestence (slika 1), ki jih obešamo na strop, stenske svetilke, ki jih pritrdimo na stene (slika 2) in prenosne svetilke, ki jih postavljamo na mizo ali na tla (slika 3, 4, 5); poznamo tudi kombinirane svetilke.

V trgovinah z električnim materialom moremo dobiti svetilna telesa najrazličnejših oblik. Na žalost prevladajo lestenci, ki spadajo po obliki v polpreteklo dobo in so po svoji funkcionalnosti in svetilnosti neekonomični. Svetilno telo, ki ima zaradi svoje zverižnosti manjšo svetilnost, je nesmotorno in ga pri nakupu raje odklonimo.

Prostori v celoti osvetlimo z lestencem ali s stenskimi svetilkami. Za prvega se bomo odločili tedaj, če so naši stanovanjski prostori dovolj visoki (približno 3 metre). Ce pa so stanovanjski prostori nižji od 2,80 m, raje pritrdimo stenske svetilke. Samo ob sebi je umevno, da bomo za osvetlitev večjega prostora rabili več svetil, predvsem pa močnejše žarnice. Prenosnih svetilk navadno ne uporabljamo za osvetlitev celotnega prostora, saj je njih namen osvetlititi le doloden.

V zadnjem času zasledimo na skraj vseh svetilnih telesih senčnike iz eloksiранe pločevine, keliaste oblike. Dobra stran teh senčnikov je, da jih lahko obrnemo v poljubno smer in moremo tako ustvarjati različna razpoloženja v prostoru: če jih usmerimo v zid, imamo v sobi indirektno razsvetljavo, če jih usmerimo na mizo, nam osvetli

Prav tako si lahko v zadnjem času nabavimo visoke prenosne svetilke, ki jih postavimo na tla in nam prijetno svetijo pri delu ali počitku. Podstavek je najpogosteje izdelan iz cevi (sl. 4) ali iz kovanega železa (sl. 5). Na te svetilke moremo obešati senčnike vseh mogočih oblik, izdelane iz pločevine, slame, vrbovega šiba in iz usnja, tekstila ali prepariranega paprija.

JEDILNIK

KOSILO: ohrovitova juha, mousaka-solata, kompot.

Ohrovitova juha: 50 dkg ohrovit, 8 dkg masti, 5 dkg moke, 2 stroka česna, paradižnik, sol, poper, 10 dkg riža, pol klobase. Ohrovit zrežemo na rezance in ga skuhamo v osoljenem kropu. Na masti svetlo zarumeno moko, dodamo česen in malo paradižnikove mezge ter zaličimo v mrzlo vodo. Ko zavre, pridemo to kuhanemu ohrovitu. Dodamo drobno sesekljano klobaso in zakuhamo riž. Začinimo s soljo in poprom.

Musaka: 2 kg krompirja, sol, 10 dkg masti, 1 čebula, česen, poper, $\frac{1}{2}$ kg zmletega mesa, skodelica mleka, 1 jajce.

Krompir skuhamo, olupimo in narežeemo na lističe. Na masti preprazimo čebulo, dodamo zmleto meso in pokrito dušimo, da se zmečka. Začinimo s soljo, poprom in česnom. V dobro namazano posodo damo plast zrežanega krompirja, plast mesa — zadnja plast naj bo krompir. Polijemo z mlekom, v katerem smo razvrkljali jajce, in v pečici rumeno zapečemo.

VECERJA: sirove palačinke, kako ali kompot.

Sireve palačinke: 30 dkg muke, 1 jajce, sol, mleko. Vse skupaj razmesamo v gladko omletno testo in spečemo omlete. Nadevamo jih s sirovim nadevom, damo v dobro pomazan pekač, polijemo z mlekom in zapečemo v pečici.

Nadev: $\frac{1}{2}$ kg skute, 15 dkg margarine, 20 dkg sladkorja, 2 jajci, limonina lupina ali vanilija (roxine). Margarino, sladkor in rumenjak pa penasto umesamo, dodamo zdrobljeno skuto, limonino lupino in sneg beljakov. Vse skupaj rahlo premešamo. Nadev lahko dodamo 10 dkg rozin.

KASELJ

Lažji kašelj pozdravimo z viažnimi topilimi ovitki okoli prsi, s ptičem slezovega čaja, vročega mleka z medom itd. Ce kašelj traja več dni, če ima bolnik vročino, bolečine v prsih ali pa obilen izmek, je nujno potrebljeno zdravniška pomoč.

gorenjske bode

Preteklo soboto me je zamalo, da bi si ogledal upravitelj ljudske igre Hajduk Janušek, ki jo uprizarja šenčurska »Svoboda«. Da ne bi zamudil, sem prisopihal v dvorano nekaj minut pred sedmo. Igralcem je pa, ne vem zakaj, šinilo v glavo. da so igro na vsem lepem preložili na pol osmo. In kdaj so začeli? Nekaj minut pred tričetrti. Jaz n. pr. sem bil točnejši, kadar sem hodil na sestanek z mojo Marjanom. Kadar svetla imela sestanek ob sedmi uri, sem ji takole povedal: ob šestih imava sestanek, čakal te bom ob sedmih, če te ob osmih ne bo, bom do venetih počakal, ob desetih bom šel pa domov.

Senčurski gledališčniki prav tako ne znajo varčevati s časom kot kranjski peki, ki pri peki žemelj niso bili preveč natančni. V torek, 20. januarja zjutraj so namreč starci tudi dva ali tri dni.

Veste, če bi preteklo soboto

bim mimo gre opozoril, da posluje lekarna tudi v dopoldanskih urah in popoldanskih urah in ne le med 5. in 6. uro zvečer. Pretekli petek se je nekaj minut pred šesto natepljo v lekarno toliko uživalcev socialnega zavoda

sicer prevozu gasilcev na kraj požara, nekim ljubiteljem filmov, da so lahko obiskali filmsko predstavo na Primskovem pri Kranju. Pa sem res radoveden, kako bi bilo, če bi recimo na Belli začelo goreti in bi bila po-

prevozu gasilcev na kraj požara, nekim ljubiteljem filmov, da so lahko obiskali filmsko predstavo na Primskovem pri Kranju. Pa sem res radoveden, kako bi bilo, če bi recimo na Belli začelo goreti in bi bila po-

rovanja, da vrat sploh niso trebna pomoč prostovoljnega mogli zapirati. Ce gre res za gasilskega društva iz Preddvora. Vrli gasilci bi se morali kar počopraviti na gašenje požara.

Prav gotovo ne bi bilo namreč starci tudi dva ali tri dni.

Cisto zaupno vam povem, da em z nekom stavil za liter vina. Jaz namreč trdim, da bodo avzalne stare avtobusne postaje v Kranju pospravili še pred pustom, moj sosed pa trdi, da bodo tisti kup kamena tam ob parkirnem prostoru ležal še vse leto. Fige držite, da bom stavedobi.

To takrat Vas pa pozdravlja Vaš Bodicar!

Naročajte in čitajte „Glas Gorenjske“ - najbolj bran časopis na Gorenjskem

zemlje. Le verjemite mi — če v okolici Preddvora gorelo, bi čakajo gledalci tričetrt ure dlje se mi sila imenito zdelo. Ne zavoljte tega, ker sem hudoben temveč zaradi nečesa drugač. Tamkajšnji gasilci so namreč odstopili gasilski avtobus, ki služi

zgodovino.

Koristnike kranjske lekarne

Stenski zemljevid Gorenjske — ne v učilnici, temveč v pisarni prometne referata TNZ okraja Kranj. Konec končev nič posebnega; zemljevid je pač pomagal pri urejanju prometa. Vanj so vrisane ceste, železniške proge, reke in jezera, pa mesta in vasi — pač zemljevid. In vendar je na njem nekaj nenavadnega, nevsakdanjega. Iz zemljevida namreč štrlijo bucice... Mnogo bucic, posamež in v gručah kot ježeve bodice. — Zlasti tam, kjer so označena mesta Kranj, Jesenice, Tržič, Škofja Loka itd. tamkaj so zrasli pravcati gozdovi bucic z raznobarvnimi glavicami. Nekaj grozljivega je v barvah, dasiravno so obarvane rdeče, modre, pa zeleno...

»Kaj pomenijo te bucice? Imajo raznobarvne glavice kakšen poseben pomen?«

Poslušajmo! Zemljevid priporavlja

o številu in vzrokih prometnih nesreč v kranjskem okraju

Stenski zemljevid Gorenjske — ne v učilnici, temveč v pisarni prometne referata TNZ okraja Kranj. Konec končev nič posebnega; zemljevid je pač pomagal pri urejanju prometa. Vanj so vrisane ceste, železniške proge, reke in jezera, pa mesta in vasi — pač zemljevid. In vendar je na njem nekaj nenavadnega, nevsakdanjega. Iz zemljevida namreč štrlijo bucice... Mnogo bucic, posamež in v gručah kot ježeve bodice. — Zlasti tam, kjer so označena mesta Kranj, Jesenice, Tržič, Škofja Loka itd. tamkaj so zrasli pravcati gozdovi bucic z raznobarvnimi glavicami. Nekaj grozljivega je v barvah, dasiravno so obarvane rdeče, modre, pa zeleno...

»Kaj pomenijo te bucice? Imajo raznobarvne glavice kakšen poseben pomen?«

Poslušajmo! Zemljevid priporavlja

o številu in vzrokih prometnih nesreč v kranjskem okraju

Stenski zemljevid Gorenjske — ne v učilnici, temveč v pisarni prometne referata TNZ okraja Kranj. Konec končev nič posebnega; zemljevid je pač pomagal pri urejanju prometa. Vanj so vrisane ceste, železniške proge, reke in jezera, pa mesta in vasi — pač zemljevid. In vendar je na njem nekaj nenavadnega, nevsakdanjega. Iz zemljevida namreč štrlijo bucice... Mnogo bucic, posamež in v gručah kot ježeve bodice. — Zlasti tam, kjer so označena mesta Kranj, Jesenice, Tržič, Škofja Loka itd. tamkaj so zrasli pravcati gozdovi bucic z raznobarvnimi glavicami. Nekaj grozljivega je v barvah, dasiravno so obarvane rdeče, modre, pa zeleno...

»Kaj pomenijo te bucice? Imajo raznobarvne glavice kakšen poseben pomen?«

Poslušajmo! Zemljevid priporavlja

o številu in vzrokih prometnih nesreč v kranjskem okraju

Stenski zemljevid Gorenjske — ne v učilnici, temveč v pisarni prometne referata TNZ okraja Kranj. Konec končev nič posebnega; zemljevid je pač pomagal pri urejanju prometa. Vanj so vrisane ceste, železniške proge, reke in jezera, pa mesta in vasi — pač zemljevid. In vendar je na njem nekaj nenavadnega, nevsakdanjega. Iz zemljevida namreč štrlijo bucice... Mnogo bucic, posamež in v gručah kot ježeve bodice. — Zlasti tam, kjer so označena mesta Kranj, Jesenice, Tržič, Škofja Loka itd. tamkaj so zrasli pravcati gozdovi bucic z raznobarvnimi glavicami. Nekaj grozljivega je v barvah, dasiravno so obarvane rdeče, modre, pa zeleno...

»Kaj pomenijo te bucice? Imajo raznobarvne glavice kakšen poseben pomen?«

Poslušajmo! Zemljevid priporavlja

o številu in vzrokih prometnih nesreč v kranjskem okraju

Stenski zemljevid Gorenjske — ne v učilnici, temveč v pisarni prometne referata TNZ okraja Kranj. Konec končev nič posebnega; zemljevid je pač pomagal pri urejanju prometa. Vanj so vrisane ceste, železniške proge, reke in jezera, pa mesta in vasi — pač zemljevid. In vendar je na njem nekaj nenavadnega, nevsakdanjega. Iz zemljevida namreč štrlijo bucice... Mnogo bucic, posamež in v gručah kot ježeve bodice. — Zlasti tam, kjer so označena mesta Kranj, Jesenice, Tržič, Škofja Loka itd. tamkaj so zrasli pravcati gozdovi bucic z raznobarvnimi glavicami. Nekaj grozljivega je v barvah, dasiravno so obarvane rdeče, modre, pa zeleno...

»Kaj pomenijo te bucice? Imajo raznobarvne glavice kakšen poseben pomen?«

Poslušajmo! Zemljevid priporavlja

o številu in vzrokih prometnih nesreč v kranjskem okraju

Stenski zemljevid Gorenjske — ne v učilnici, temveč v pisarni prometne referata TNZ okraja Kranj. Konec konč

Ob 40-letnici KPJ

MED JESENIŠKIMI DELAVCI

pred štiridesetimi leti

Leta 1918 je kipelo po vsej in zahtevali korenite spremembe iz stare social-demokratske stranke, oziroma za ustanovitev nove revolucionarne stranke, kakor so bili to že storili Srbi. Posebno delegati rudarskih revirjev: Trbovelj, Zagorja in drugod, da so se na zboru v Tivoliju zavzeli za stališče.

SOLZE, KI NISO GANILE

Bilo je tako revolucionarno navdušenje, da smo v naše organizacije vključili večino delavstva. Kakšno razpoloženje je vladalo med množico, se je zlasti tudi oni v Mežici, v Črni, v Idriji. Začeli so stavkati železničarji v Mariboru. 28. julija so delavci množično praznovali vse slovenski delovni dan. Revolucionarni val se je iz delavskih središč prenesel na deželo in razgibal kmete. Na Vinici v Beli Krajini kmetje zaprisejejo republiki (nov. 1918). Demobilizirani vojaki in -zeleni kader-skupno napadejo graščine v Prekmurju, v Slovenskih goricah, na Notranjskem in drugod ter začno deliti zemljo kmotom. Geslo sovjetske oblasti se uveljavlja v Trbovljah, v občini Smihel - Stopiče na Dolenjskem in drugod.

V takem razgibanem političnem življenju je bil odmev proglasitve sovjetske republike Madžarske in tudi Bavarske spomladis 1919 še toliko pomembnejši. V takih »vročih« razmerah se je po vseh delavskih središčih rušila II. Internacionala in socialno-demokratska stranka. Delavci so množično pristopali k novemu socialističnemu delavskemu gibanju (komunistom)

En sam delegat, to je Marčič, sklicali v hotelu »Tivoli« v se pa s tem ni strinjal. Dobesed Ljubljani. Vsi delegati razen enega so bili pristaši radikalne levice, ki je zastopala in zagovarjala stališče in nove razmere, ko je delavstvo ideje III. Internationale — se iskalo drugačna, napredna, revolucionarna sredstva za dosegajo.

Tako so bili izbrani tisti tovariši z levice, za katere smo niso nikogar ganile. Cyril Košir upali, da boda na občnem zboru res odločno zastopali naše zahteve, in sicer: Stefan Weiss, Vinko Ambrožič, Janez Mulej, Rudi Markelj, Joža Knific, Karol Ažman, Jurij Jeram in Marčič.

Ko so se imenovani delegati kmeti. Nova stranka naj bi zavrnili iz Ljubljane, so sklicali jela vse sloje, tako kmete in zborovanje. Tam so poročali, da obrtnike kot delavce in intellektualce. Košir je imel dokaj jasne vladalo pravo revolucionarno nazore in široko obzorje za razpoloženje, da se je velika revolucionarni razvoj tako v praktičnem delu. primer volitev za državno skup-

PROSLAVA 1. MAJA 1919 NA DOBRAVI

Foto: Andrej Prešeren iz Podhema

Andrej Prešeren je padel 1941. leta na Pokljuki

To se je tudi pozneje izkazalo. Seveda tudi zaskrbljeni voditelji razpadajoče socialno-demokratske stranke niso kar tako mirovali. Neprestano so hodili na Jesenice, kjer so se rušile njihove pozicije. Med njimi sta bila zlasti vneta oba Kristiana, Tone in Eribin. Ti so nas zato svarili, naj nikar ne silimo z glavo skozid. Z našimi, menda preveč revolucionarnimi zahtevami, kot so trdili, bomo zelo razburili meščanske slove in njih stranke.

»Dzaj še ni čas za to. Treba je cakati ugodnejši prilik,« so pravili.

Prej naj bi primerno izobrazili večino delavstva. Pred-

vsem pa naj bi se posluževali demokratičnih sredstev, kot na

primer volitev za državno skup-

ščino in občino in ne riniti na- bi pristopil v novo organizacijo. prej s silo.

Plašili so nas tudi z interven- zborovanje članov kovinarske po- cijo od zunaj. Govorili so, da državnice, je bila dvorana delav- vzpostaviti delavsko republiko po skoga doma nabito polna. Velik zgledu v Prekmurju in drugod, del zbranih je moral ostati zu-

nam itak ne bi dopustila Italija. naj na dvorišču, ker ni bilo v

V takem primeru bi ta okupi- dvorani prostora za vse.

Ravnato so nas pridno obi- Prvi je govoril Stefan Weis, skovali tudi levica Jaka Zor- nato Gabriel, predsednik kovi- na. Imenovana dva sta na- narske stranke. Navedli sta napake njenega vod- veda vzroke, zakaj zapuščamo staro social-demokratsko stranko.

Navedli sta napake njenega vod- V slednjem sta med vojno zelo slabo obnašalo in glasovalo za vojne kredite, namesto da bi or- gанизiralo protivojne demonstra- cije.

Omenila sta tudi velike uspehe oktobra revolucije. Tudi ostali kot Košir, Smolej in Znidar so govorili v tem smislu. Janez Smolej je svoj govor že prej pripravljal. Ker je bil kot gledačiški igralec že precej vajen odras, ni bil v zadregi. Navzoči

so ga poslušali kar z odprtimi ustmi. Kar požirali so njegove besede. Dobesedno je rekel: »Ljudstvo bo sodilo vse tiste podružnice kovinarjev. Niso se spriznjili s čakanjem. Ze 1. junija 1919 so ustanovili podružnice nove stranke, to je »Socialistične delavške partije Jugoslovije,« ki se je leta 1920 preime-

novala v Komunistično stranko Jugoslavije. Bili so med prvimi. Seveda izkaznic Še niso imeli.

Dobili so jih še leta 1920. Zelo so bili ponosni nanje. Na gornji strani je pisalo: Komunistična stranka Jugoslavije. Izkaznice so bile na rdečem kartonu, v treh jezikih, popolnoma podobne onim ki smo jih potem rabili za člane »Nezavisne radničke partije Jugoslovije.« To pa leta 1923.

Prvi člani javorniške organizacije komunistov so bili: Tomaz Wolf, Franc Cuden, Dolinar in drugi. Vseh morda kakih 10 ali 12. Na Jesenicah pa smo se drugače pripravili. Pridobili smo večino članov iz organizacije kovinarjev. Skoraj tri meseca so bile priprave, kdo in kako naj

jima je pritrjevalo.

Po zaključku govorov je bilo glasovanje. Manjši del se je izjavil za staro stranko. Nekaj pa jih je ostalo neodločenih. Zaupniki pa so bili posebno presenečeni, ko so našeli kar 900 glasov tistih, ki so se izjavili, da prestopijo v novo, to je v socialistično delavško stranko Jugoslovije (komunistov).

Tako je prva nova komunistična stranka, podružnica Jesenice, imela meseca oktobra 900 članov.

Še dober mesec do nagradnega žrebanja

Se imate čas, da se lahko udeležite tradicionalnega nagradnega žrebanja naročnikov »Glasu Gorenjske«. Vplačajte vsaj polletno naročnino, to je le 300 dinarjev, in boste razen tega, da boste dvakrat na tečen prejemali najbolj brančasops na Gorenjskem — poltednik »Glas Gorenjske« — lahko pri žrebanju dobili eno izmed številnih bogatih nagrad. Marsikdo si prav v tem času želi v prostem času počitka v topli sobi. Kako bi bil te-temu dobrodošel električni grelec, ki ga je za nagrado dala tovarna kovinskih in elektromehaničnih izdelkov »NIKO« iz Železnikov. Omenjeno podjetje je v zadnjem času vse bolj poznano tudi izven meja naše domovine zaradi svojih kvalitetnih izdelkov.

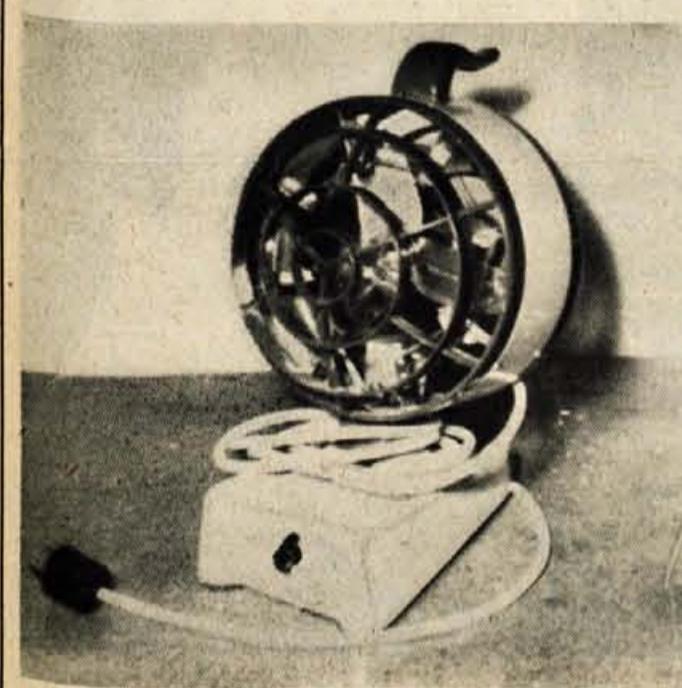
Uprava

Državni zavarovalni zavod podružnica Radovljica nas je obvestil, da je izplačal Ivanu Zibertu iz Pivke pri Naklem 4000 dinarjev kot odškodnino za 10 % trajno nespособnost pri delu.

Razen tega pa nam je Katarina Fojkar iz Skofje Loke poslala v zvezzi z zavarovanjem naslednjo zahvalo:

»Najtopleje se zahvaljujem Državnemu zavarovalnemu zavodu za izplačilo 20.000 din. ki sem jih prejela ob nesrečni izgubi svojega moža kot zavarovalnino, ker je bil pokojni redni naročnik vašega lista. Istočasno pa vsem Gorenjem priporočam, da postanejo tedni naročniki priljubljenega poltednika »Glasu Gorenjske«.

Uprava

VIHAR POD TRIGLAVOM

Rišo Milan Batista

Smrt na Okroglem

61
V votlini so že ob prvih strelah vsi zgrali za orožje in opremo, ko pa so še na hitro obvezali Šmidovo rano, so se pripravili za izpad. Planili so proti izhodu — toda ko se je prvi približal izhodu toliko, da so od zunaj lahko opazili premikanje v votlini, so zaregljale nemške strojnice in krogle so zveneče udarjale ob skalne stene okrog votline.

62
Spogledali so se: vsak poskus preboja skozi vhod bi bil samomor. Nemci so se razmestili okrog votline in vhod v njo so popolnoma obvladali. »Kaj bomo zdaj?« je vprašal nekdo. Nihče mu ni odgovoril. Cakati, cakati... Morebiti jim naslednjo noč uspe, da se prebijejo pod zaščito teme. Saj so se že tolkokrat prebilli, skozi tolko nemških obročev so že šli!

63
Cisto blizu votline se je oglasil pes. Naj prej kratko, odsekano lajanje, potem pa sopenje, ki se je naglo približevalo. Ne da bi kdo kaj rekel, so vedeli za kaj gre. Vhodu se je približeval policist s psom na vrv in z naperjeno brzostrelko. »Čakajte, jaz ga bom!« je polglasno kriknil mitraljez Mlakar, se vlegel blizu vhoda in pripravil zbrojeko.

64
Policist s psom je planil pred vhod. Tedaj je Mlakarjeva strojnica napolnila votlino z oglušujočim bobnenjem in policist se je s psom vred skotall po strmini; Mlakarjev rafal ju je dobesedno odnesel. Še ena zelena postava se je pokazala pri vhodu: zdaj je pomeril Jaka Rabič in tudi ta Nemec je izginil v globini. Tedaj so se zunaj oglasile strojnlice.

